ZE DNE

Notář zpronevěřil 100.000 Kč ze sbírek na pohřelé. Ostudná aféra ve slovenské obci. — Notář a jeho dva pomocníci zatčeni. — Tak hlásá tučnými literami (přes dva sloupce) zpráva jednoho moravského denního listu z 8. července t. r. Jde ovšem o obvodního notáře, jak se dosud nazývají tajemníci na Slovensku. Ale široká veřejnost nerozeznává mezi notářem, obecním notářem, obvodním notářem, veřejným notářem, soukromým notářem. Pro ni je rozhodující, že těch 100.000 Kč zpronevěřil notář, jak také nadpis oznamuje.

Zajisté, v každém stavu vyskytnou se nepoctiví jednotlivci, žádný stav není prost těchto kazů. Jenomže: dopustí-li se takového činu příslušník některého jiného stavu (ať úřednického či svobodného povolání), nepíše se o tom buď vůbec nebo se to odbude zastrčenou lokálkou o třech řádcích — jako by to byla samozřejmost. Dopustí-li se však toho činu notář, to je jiná, to se věc roztahuje po měsíce ve všech novinách s tendencí až příliš průhlednou!

Scházelo dosud jen, aby se na náš vrub připisovaly také trestné činy, které páší jiní. Ať nikdo netvrdí, že jen nevzdělaný člověk neví, jaký je rozdíl mezi notářem v historických zemích a notářem na Slovensku. Když to neví ani ředitel měšťanských škol patnáctitisícového města na Moravě, byla by to námitka lichá. Je skutečně ku podivu, co se vyplýtvalo času a vynalézavosti, aby se vymyslily nové tituly pro zaměstnance všech možných kategorií. Uvádím jen soudní kancelářské asistenty, revidenty, kontrolory a ředitele, ačkoliv si jistě nikdo nepletl oficiála s okresním soudcem nebo vrchního oficiála s vrchním radou. A tam, kde stejné označení přímo svádí k záměně, má zůstati vše při starém?

Doufejme, že se najdou činitelé, kteří — když už tolik různých reforem bylo provedeno — provedou také tuto nutnou a rozumnou reformu a oněm zaměstnancům na Slovensku přiřknou titul, který jim náleží. E. Ch.

Vyhotovování listin po stránce formální. Notářské komory v Praze došel přípis Presidia vrchního soudu v Praze ze dne 19. srpna 1933 Pres.: 32037/13/33-a tohoto znění:

»Ministerstvo spravedlnosti sdělilo sem výnosem z 9. t. m. č. 35524/33-12, že zjistilo z došlé žádosti za připojení superlegalisační doložky na trhovou smlouvu, vyhotovenou veřejným notářem na Slovensku, že do smlouvy byla dodatečně vpisována jména stran a dodatečně (tužkou) vepsána čísla parcel prodaných nemovitostí, a uvedlo, že postup takový odporuje pojmově právní bezpečnosti a že nelze souhlasiti, aby takovým způsobem byly sepisovány notářem i soukromé listiny a stranám vydávány.

Ministerstvo spravedlnosti dále soudí, že na listinu podobnými formálními vadami a s možností nesnadno kontrolovatelných změn předmětu právního jednání (čísla parcel vpisovaná tužkou) nemůže připojiti superlegalisační doložku a vrátí ji žadateli s poukazem na formální vady.

K příkazu ministerstva spravedlnosti upozorňují se na konstatovanou závadu notářské komory zdejšího obvodu.«

Jmenování. Ministr spravedlnosti jmenoval veřejnými notáři kandidáty notářství Řehoře Savčinského pro Vyšší Svidník, Dr. Dušana Hrúze pro Moldavu n. B., dále advokáty Dr. Jana Pollaka v Dolním Kubíně pro Dolní Kubín a Dr. Josefa Hoffmanna v Žilině pro Gelnici.

Osobní změny v ministerstvu spravedlnosti. Dnem 30. června 1933 odešel na trvalý odpočinek pan sekční šéf Otakar Heydušek, přednosta odboru I., jemuž podléhají též osobní věci notářů. Po celou dobu svého působení u ministerstva spravedlnosti, do něhož byl povolán ihned po převratu, byl pan sekční šéf Heydušek ve stálém úzkém styku s notářskými korporacemi a získal si svým koncilantním vystupováním u všech příslušníků našeho stavu srdečných sympatií. Děkujíce panu sekčnímu šéfovi Heyduškovi za vše, co ve prospěch našeho stavu vykonal, přejeme mu zároveň, aby zaslouženého odpočinku dlouho a ve stálém zdraví i plné spokojenosti užíval.

Vedením odboru I. pověřen nadále pan min. rada Dr. František Výborný, dosavadní šéf presidia, přednostou presidia jmenován pak vrchní odborový rada Dr. Vladimír Brožovský, jenž byl dosud osobním tajemníkem páně ministrovým, a na tuto jeho funkci povolán p. vrch. min. komisař Dr. František Paleček.

Placení pozůstalostních dávek dlužními úpisy půjčky práce. Na dotaz Ústředního svazu čs. průmyslníků odpovědělo ministerstvo financí výnosem č. 65426/33 v této věci takto: Výhoda, stanovená v § 12 zákona o půjčce práce není omezena na její upisovatele. Pozůstalostní dávky může tímto způsobem platiti i ten, kdo půjčku práce neupsal. Ani zůstavitel ji nemusil upsati. Platící stranou se rozumí jen osoba, kterou podle platebního rozkazu stíhá povinnost platební nebo která podle něho za pozůstalostní dávky alespoň ručí. Není-li platební rozkaz ještě vydán, rozhodují o těchto okolnostech ustanovení zákonná. Výhoda § 12 není v zákoně omezena ani časově. Dlužní úpisy, které zůstanou podle § 6 odst. 2 až do 15. května 1936 ve vázané úschově, bude lze použíti k placení pozůstalostních dávek podle § 12 teprve, až jimi budou moci upisovatelé volně nakládati. Zaplatí-li se pozůstalostní dávky dlužními úpisy půjčky práce dříve, než se předepíší (§ 12 odst. 2), bude nutno, aby platící strana uvedla, které pozůstalosti se platba týká a zda pozůstalostní dávky platí napřed za sebe či za kterou osobu jinou. Tím jest již nárok na výhodu uplatněn a jeho dalšího ještě výslovného uplatnění není pak třeba. Kdyby snad úřad dávky vyměřující opominul pak provésti výhodu již při vyměřování dávek, může býti výhoda uplatněna rekursem.

Citujíce tento výnos z denních listů, nemůžeme zatajiti svého podivení nad tím, že až dosud nevyšlo prováděcí nařízení v této věci, na které nás všecky finanční úřady v pochybnostech o této otázce odkazovaly již od vydání zákona č. 48/1933. Doufáme, že nejistota v této věci panující bude tímto výnosem odstraněna a že též poplatkovým oddělením jednotlivých berních úřadů se dostane již přesných pokynů, jak při uplatňování této zákonné výhody mají postupovati.

Knihy redakci zaslané.

Zákony a nařízení, týkající se ochrany nájemníků, s výkladem. Sestavili a napsali Dr. Emil Steigerhof, okresní soudce, a Dr. Václav Crha, advokát, oba v Praze. Vydalo Ústřední studentské knihkupectví a nakladatelství v Praze II., Spálená 20. Stran 200, cena výtisku v celoplátěné vazbě 24 Kč.

Úhledná knížka tato poskytuje nám skutečně cenného a bezpečného průvodce po této dnes již tak složité materii, přinášejíc jednak úplné nyní platné znění zákona o ochraně nájemníků č. 44/1928 v úpravě dle pozdějších novel, dále zákonů č. 210/1931 a 54/1933 o částečném uvolnění ochrany a vládního nařízení č. 103/1930 o pojmu náhradního bytu, jednak obšírný, 142 stránkový komentář, velmi důkladně a